

25. møde.

Onsdag den 1. december kl. 10.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om pristalsreguleret alderdomsfor sikring og alderdomsopsparing. (Ophævelse af adgangen til at oprette indeksskontrakter).

(Lovforslaget (nr. 49) findes i tillæg A. sp. 881, fremsættelsen i tidenden sp. 877).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Poul Dalsager: Jeg vil gerne indledningsvis takke ministeren for det forslag, som han her har fremsat, og som jeg anser for at være en god begyndelse til oprydning i fradragjunglen og en god begyndelse til et mere retfærdigt skattesystem, et system, efter hvilket vi i hvert fald ikke i så høj grad mere handler efter ordene om, at den, som har meget, skal mere gives.

Indeksskontrakterne er i den retning vel den værste af de såkaldte skattebegunstigede opsparingsordninger, idet man ikke alene får et betydeligt nedslag i skatten, størst for de største indtægter, men herudover også til sin tid for de øvrige skatteyderes regning får det såkaldte indekstillelag, som man som indehaver af sådanne indeksskontrakter har krav på.

Det er jo ganske betydelige summer, vi på den måde har forpligtet kommende skatteydere til at udrede, af økonomi- og budgetministeren beregnet til en kapitaliseret værdi på 20 milliarder kr. under forudsætning af, at der ikke ophæves en del af de tegnede kontrakter; det gør der sandsynligvis nok, det må man da i det mindste håbe.

Det er vel ligefrem et spørgsmål, om ikke det til sin tid kunne betale sig for staten at

nedsætte skatten ved ophævelse af indeksskontrakter for at sikre sig, at så mange som muligt ophævede disse, og at man ikke til sin tid kom til at hænge på disse garanterede indekstillelag, som jo altså kan løbe op til ganske betydelige beløb.

Jeg kan selvfølgelig godt se, at det ikke ville være særlig heldigt at få alle indeksskontrakterne ophævet på én gang af hensyn til den forøgelse af den øjeblikkelige købekraft, en sådan ophævelse ville betyde. På den anden side får staten jo nogle af skattelettelserne tilbage, hver gang en kontrakt ophæves, selv om det altså er fordelagtigt for skatteyderen, fordi skatten er mindre end den skat, han ellers skulle have betalt af det beløb, det drejer sig om.

En anden grund end de allerede nævnte til, at socialdemokratiet ønsker denne lov gennemført, er vor tvivl om, at ordninger af denne karakter forøger opsparingen væsentligt. Jeg henviser her til ministerens fremsættelsestale, hvori han mere end antyder, at det er stat og kommune, der løbende finansierer hele den nyopsparing, som foregår ved hjælp af disse ordninger.

Endelig er der jo den gode grund til at fremkomme med lovforslaget, at årsagen til ordningens start i sin tid var ønsket om at give de borgere, som ikke kunne opnå fuld folkepension, mulighed for at sikre sig en årlig pensionslignende ydelse, pristalssikret af staten. Nu har vi jo imidlertid gennemført den fulde folkepension til alle, og begrundelsen fra 1957 for at bevare ordningen eksisterer altså ikke længere.

Endelig vil jeg gerne anføre, at en væsentlig del af besværet med vort skattesystem skyldes den omtalte skattefradragjungle. Jeg vil gerne ønske regeringen fortsat godt bytte ved jagt i denne jungle, idet jeg på socialdemokratiets vegne anbefaler det foreliggende lovforslag til velvillig behandling.

Poul Schlüter: Da vi sidst havde en kortvarig socialdemokratisk regering, lykkedes det at få afskaffet kapitalbindingsordningen.